

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě září 2025

Slovo na cestu

Milí čtenáři,

s koncem léta a začátkem nového školního roku stojíme opět na prahu nové cesty. Každý začátek v sobě skrývá naději, možnost růstu i příležitost vykročit odvážněji, než jsme si dosud troufli. „*Budoucnost patří těm, kdo věří v krásu svých snů,*“ řekla Eleanor Rooseveltová. A právě škola, práce i každodenní život jsou místem, kde se tyto sny začínají naplňovat.

Papež František často připomínal, že křesťan je poutník, nikoli turista – poutník, který jde vpřed, i když cesta není vždy pohodlná. Stejně tak nový školní rok není jen o učebnicích a povinnostech, ale i o přátelství, objevech a odvaze kráčet kupředu. Každý den je darem, který můžeme proměnit v prostor pro dobro. Matka Tereza řekla: „*Nemůžeme dělat velké věci, jen malé věci s velkou láskou.*“

Někdy máme strach, že nezvládneme všechno, co nás čeká. Ale právě tehdy nám může být posilou naděje. Antoine de Saint-Exupéry napsal: „*Budoucnost není něco, do čeho*

vstupujeme. Budoucnost je něco, co vytváříme.“ A vytváříme ji trpělivostí, modlitbou, úsměvem i každým krokem víry.

Cesta, na kterou se vydáváme, nás učí, že nejde o to být dokonalí, ale jít kupředu – s odvahou, srdcem a důvěrou v Boha, který je stále po našem boku. „*Kdo má proč žít, unese téměř jakékoli jak,*“ říkal jeden starý mnich... A náš „proč“ je jasný: žít dobře, s láskou a pro druhé a s Bohem.

Přeji nám všem, abychom v tomto novém školním roce dokázali hledět nejen do učebnic či kalendářů, ale především do očí těch, kteří jdou po cestě s námi. Abychom objevili radost z maličkostí a nacházeli sílu v Bohu, jenž je světlem na naší cestě.

Ať je tento školní rok opravdu cestou – cestou růstu, odvahy a naděje.

Na této cestě jsem s Vámi a žehnám Vám...

Váš

P. Zdenko Vavro, farář z Neplachovic

Modlitba Matky Terezy

Pane, dej, abychom nesli lásku

Pane, dej,
abychom nesli lásku tam,
kde chudí jsou ponižováni,
radost tam,
kam nedošla tvá zvěst,
smíření tam,
kde jsou lidé rozděleni.

Obsah čísla

► **Slovo na cestu** / P. Zdenko Vavro ► **Modlitba Matky Terezy** ► **Zajímá nás**
/ *Uzdravení rodových kořenů? Ano, nebo ne?* ► **Podobenství o marnotratném synu** / *Cesta do srdce křesťanství* (8. díl) ► **Stalo se** / *Skautský tábor, U nás v Kocourkově – Farní tábor 2025, Farní dovolená* ► **K zamyšlení** / *Odpuštění a milosrdenství* ► **Klub sv. Anežky** ► **Knižní tipy** / *Křížové cesty v Čechách a na Moravě; Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého: Zřídla života, identity, svobody a smyslu; Humor jako lék* ► **Dětem** / *Otevřené srdce* ► **Centrum pro rodinu** ► **CZŠ sv. Ludmily** ► **Charita Opava** ► **Výuka náboženství ve školním roce 2025/26** ► **Kostel sv. Janů** ► **Oznámení**

Zajímá nás...

Uzdravení rodových kořenů? Ano, nebo ne?

O jaké uzdravení se vlastně jedná? Jak víme, že na našich předcích lpí něco, co není zdravé? Víme vůbec, zda na nich leží břemeno zatížení? Prokletí? Tíha okultismu? Zatížení těžkým hříchem? Sebevraždou?

O jak hluboké kořeny, čili o kolik generací se má jednat? Kam až můžeme „dohlédnout“? Máme si vytvořit rodokmen a bádat jak kdo žil?

O co se vlastně jedná?

Termín „Uzdravení rodových kořenů“ vychází z českého překladu knihy od autora Kenneth McAll. Autor v knize mimo jiné pojednává volně parafrázováno, že: „Nezdary v rodině mohou mít podklad u našich předků.“

Znamená to tedy, že když se mi nedaří v práci, v kariéře, jsem často nemocný, na co sáhnu, to se pokazí, jsem psychicky vyčerpaný atd., že za to mohou naši předci? Musím tedy nejdříve osvobodit, uzdravit rodové kořeny, abych zlomil vše, co mě trápí?

Mohu uzdravit rodové kořeny? Odpověď je snadná. Nemohu! Uzdravit, spasit může jen Bůh. Není to v naší moci. Ale něco přeci jen udělat mohu. Mohu se modlit za spásu

duší svých předků. Nejsilnější modlitba křesťanů je mše svatá, proto mohu nechat odsloužit mši svatou na úmysl za spásu duší naší rodiny, za živé i zemřelé.

A mám nechat odsloužit jednu? Tři? Sedm? Dvanáct? Nebo snad víc mší svatých? To neví nikdo. A pokud někdo tvrdí, že to musí být tolik nebo tolik, tak to hraničí s magií, s kupčením se svátostmi. Tak je to jednoznačné porušení prvního přikázání, protože naše

důvěra v Boha a jeho milosrdenství je na nule. Já uzdravím rodové kořeny a zbavím se všeho špatného co mě tíží. Není to pýcha? Neděláme si z Boha automat? Není to pak simonie (svatokupectví)?

Řešení je snadné. Zbožná modlitba. Přijímání svátosti smíření a eucharistie. Důvěra v Boha Otce, kterého můžeme prosit skrze Kristu v Duchu svatém, a On nám dá, co potřebujeme. Ale především o řešení mluví sám Kristus v Lukášově evangeliu 17,6.

jáhen Marek Chovanec

Podobenství o marnotratném synu

Cesta do srdce křesťanství

8. díl: Zlo, s nímž se potýkáme

Milí přátelé Božího slova,

vítám vás po prázdninách zpět u rozjímání nad Podobenstvím o láskyplném otci a zlých synech. Už dlouho jsme si spolu o našem podobenství nepovídali, takže bychom měli začít krátkou rekapitulací toho, co už jsme s hrdiny našeho podobenství prožili.

Nejprve jsme si řekli něco málo o základních prostředcích, díky nimž může každý z nás dobře porozumět každému novozákonnímu podobenství. Pak jsme byli svědky největší roztržky mezi otcem a synem: synovy nanejvýš drzé žádosti a jeho odchodu daleko od otce. Dále jsme viděli, jak všechny synovy plány, do kterých vkládal naděje na pohodlný a bezstarostný život, ztroskotaly. Nakonec jsme byli svědky jeho pádu na úplné dno. Opustili jsme ho v momentě, kdy už vlastně nežil, pouze přežíval. Opuštěn nejen lidmi, kterým by na něm záleželo, ale i silami změnit svůj život, a dokonce i nadějí na změnu k lepšímu.

I když bychom možná rádi postoupili co nejrychleji k happyendu celého příběhu, zastavme se přeci jen ještě u jedné z jeho postav. Je to postava, která je v našem přemýšlení nad tímto podobenstvím často opomíjená, i když podle mého názoru neprávem. Je to onen hospodář, u něhož se mladší syn nakonec uchytil.

Tuto postavu můžeme vzít jako model a ukázat si na ní prakticky to, co jsme si řekli o jednotlivých rovinách podobenství. Začneme od příběhové roviny a budeme postupovat přes symbolickou rovinu, abychom skončili na teologicko-morální rovině. Rovinu rolí však vynecháme. Postava hospodáře totiž není určena k tomu, abychom se s ní ztotožnili, což je základní význam roviny rolí.

Nejprve se zkusme zamyslet – v rámci příběhové roviny – nad tím, co obnáší chov prasat. Pomiňme přitom, že dotyčný hospodář měl možná i jiná pole, sady, vinice a pastviny. Ostatně stejně to dělá i Ježíš, který o něm říká pouze to, že mladšího syna „poslal na svá pole pást prasata” (v. 15). Vyjděme tedy z toho, co to znamená chovat prasata. Nejlépe to uvidíme, pokud porovnáme pasení prasat například s pasením ovcí.

Co všechno musí dělat ten, kdo má stádo ovcí? Mimo jiné se musí starat, aby měly ovce neustále dobrou pastvu, jinými slovy, musí mít dostatek pastviny, aby se tam, kde se ovce pasou, měla tráva čas obnovit se. V Izraeli se z tohoto důvodu museli pastevci dokonce přizpůsobit svým stádům a migrovat s nimi na nová, dosud nespasená území. Navíc musí chovatel ovcí přes zimu zajistit dostatek píce a soli. Musí se starat o zdraví a bezpečí stáda. Denně dojit a zpracovávat mléko.

Chovatel prasat nic z toho dělat nemusí. Je jedno, kolik je v ohradě s prasaty trávy, nebo zda tam nějaká tráva je. Vy starší si jistě vzpomenete, jak běžné bylo chovat prase doma ve chlívků, na betoně či cihlách. Prasatům stačí zajistit jen to nejnnutnější: žrádlo a vodu. Navíc, podle toho, jak se hospodář v podobenství chová k mladšímu synovi, lze

předpokládat, že ani k prasatům se nechoval dobře, že je bral jen jako prostředek k získání peněz a že měl tendenci maximálně omezovat výdaje na ně.

Takže si představme ohradu s prasaty, kde po letech používání roste jen málo trávy, půda je pokrytá zbytky nesežraných lusků chlebovníku a prosáklá výkaly prasat. Tím je půda naprosto zdevastovaná, neúrodná, rozrytá kopyty mnoha zvířat, která se zde válejí v blátě a špíně. Tato ohrada se stala životním prostředím mladšího syna, celým jeho světem. Tady nejen pracuje, ale (protože nemá doslova vůbec nic) i bydlí. Co je však nejhorší, on zde i umírá!

Protože neměl víc než jedny šaty, ve kterých pracoval, odpočíval i spal, byl čím dál špinavější. Špína a výkaly prasat postupně obalovaly jeho tělo, usazovaly se v jeho vlasech a vousích, zažíraly se mu pod nehty a pod kůži, lepil se na něj i smrad těch prasat, který šel po čase jen těžko umýt...

Hospodář tedy symbolizuje někoho, kdo vzal dobrou, úrodnou půdu a naprosto ji zdevastoval, někoho, komu nezáleží na ničem a na nikom, jen na sobě a na svém pohodlí. Toho, kdo je ochoten klidně zničit celý svět, jen když se má dobře.

Odtud je už jen krůček k tomu vidět hospodáře jako symbol ďábla. Tomuto chápání hospodářovy osoby nahrává také výklad sv. Ambrože: *»(Mladší syn) šel a připojil se k jednomu z občanů.« Kdo se připoutá, je v pasti. Ten občan je princ tohoto světa. (Syn) je poslán na farmu, kterou koupil muž, který odešel z království. Krmí prasata, ty, do kterých se ďábel snažil vstoupit, ty, které uvrhl do moře světa, když žily ve špíně a ohavnosti.»* Princem tohoto světa má Ambrož na mysli samozřejmě ďábla a královstvím Království nebeské.

Ďáblovlo „hospodaření“ je přesně takové, jaké vidíme u hospodáře v podobenství. Pole s prasaty je symbolem té části světa, naší duše, našich vztahů..., které má ve svých rukou ďábel. Právě spojení všech těchto věcí ukazuje, jakým je Ježíš geniálním vypravěčem a jak dokáže i skrze detaily výstižně popsat skutečnosti hmotného i duchovního světa.

Díky tomu si můžeme uvědomit, že:

1. Ďábel nebuduje, jen boří; nevyužívá, jen zneužívá; nezúrodňuje, jen ničí.
2. Pokud si někdo myslí, že mu spojení s „princem tohoto světa“ přinese něco dobrého, hluboce se mylí. Bude ďáblem pouze zneužit a odhozen jako nepotřebná věc. Je mu ve skutečnosti jedno, jak se nám daří, zajímá ho pouze, jak nás může zneužít.
3. Hřích je jako bláto, špína a výkaly na prasečím poli: také on člověka postupně obaluje, usazuje se v jeho vlasech a vousích, zažírá se mu pod nehty a pod kůži. Zvláště pokud

je člověk delší dobu vystaven nějakému konkrétnímu hříchu, začne si na něj zvykat, dá se říci, že je jím postupně víc a víc obalen a prostoupen.

My však na rozdíl od mladšího syna máme k dispozici vodu, kterou se můžeme umýt. V našem případě je to duchovní voda, která smývá duchovní špínu: pokání a svátost smíření. Dokonce můžeme tuto očistu absolvovat pravidelně, tak jako se pravidelně, každý den umýváme. Navíc věřím, že nejsme ještě zlomeni na duchu tak jako byl mladší syn a že jsme boj s hříchem ještě nevzdali.

V patnáctém verši posílá hospodář syna pást prasata „*na svá pole*”. Neposílá syna na jedno jediné, ale hned na několik polí. To nám může připomenout, že prostor hříchu je rozmanitý. Řekli jsme si sice, že podstata hříchu je jediná: odchod od Boha. Tento odchod se však projevuje různým způsobem a je různě hluboký. Ostatně, pokud by tomu tak nebylo, nepotřebovali bychom mít v Knihách Mojžíšových vyjmenovaných šest set třináct příkazů a zákazů. Nepotřebovali bychom dokonce ani celé desatero.

Množné číslo ve slově „*pole*” nám však připomíná ještě jeden rozměr rozmanitosti, a to rozmanitost zla, které ďábel do stvoření přinesl a stále přináší. On totiž nepůsobí pouze hřích samotný. Působí také smutek; rezignaci na dobro, dobrou vůli a pravdu; oslabení naděje a odvahy konat dobro a bojovat se zlem atd. Vše proto, aby nás měl v hrsti a mohl nás lépe ovládat a zneužívat. Tak má zlo různé dimenze, stejně jako má hospodář v podobenství různá pole s prasaty.

Dá se říci, že Bohu i ďáblu jde o jediné: o to, získat si nás pro sebe. Pro tento cíl udělají všechno, co mohou. Ďábel na nás působí mnoha způsoby a lákadly a nebeský Otec dokonce nechá zemřít svého jediného Syna, jen aby nás získal.

Jak už jsme si řekli, mladší syn je pro hospodáře jen výrobním prostředkem: pomůckou, jak maximalizovat zisk nulovými výdaji. Vidíme zde synovo úplné odlidštění. Právě odlidštění člověka jako důsledek hříchu je zvlášť závažným zlem. Nejhorší hříchy lidstva ve dvacátém a bohužel i v jedenadvacátém století byly a jsou vždy spojeny s odlidštěním člověka. Pro nacismus, komunismus, politiku Vladimíra Putina, Číny a Severní Koreje, obě světové války, stejně tak jako pro množství dalších lokálních válek a genocid je odlidštění vždy mocným spojencem. Pokud totiž člověka zredukujeme jen na zvíře, hmyz, nebo dokonce jen na prostředek, jak dosáhnout vlastního cíle, pak je pro naši mysl daleko jednodušší dělat si s ním, co chceme. Také pro ďábla jsme – každý z nás i celé lidstvo – pouze prostředkem k dosažení vlastního cíle.

Naštěstí i v té nejhorší situaci vždy najdeme jako lidstvo (stejně jako mladší syn) poslední záchránku dobra, vloženého do nás výchovou nebeského Otce, a také naději i v té nejbeznadějnější situaci. Tento „poslední záchránku dobra” znamená, že se ve světě vždy najde oněch – jak říká židovská tradice – sedmdesát spravedlivých, kteří drží svět nad úplným propadnutím zlu.

*O tom více však až v dalším díle našeho seriálu.
Těším se na naše další setkání na stránkách Cesty.*

otec Vladimír Ziffer

Skautský tábor

Když se jednou za rok sejde přes čtyřicet holek s kluky z 5. chlapeckého oddílu, nemůže z toho vzniknout nic jiného než čtrnáct dní nezapomenutelných zážitků, kopa srandy a vzpomínky na celý život. Přesně tohle měli kluci a holky ze skautu možnost zažít na táboře v Drakově, který probíhal od 28. 6. do 12. 7. 2025.

My, holky z 3. dívčího oddílu jsme se během tábora přenesly v čase do dob krále Tengila, který svou krutovládou pustošil celou Zemi. S pomocí statečného Jonatána, přezdívaného Lví srdce, a jeho bratra Suchárka se nám podařilo zachránit Nangijalu a její obyvatele. Příběh z knihy Bratři Lví srdce nás provázel do poloviny tábora. Užily jsme si také spoustu legrace na skluzavce, kterou pro nás vedoucí připravili. Ti, kdo se nechtěli klouzat, se mohli jen slunit. Dalším takovým velice zábavným programem byla všemi oblíbená krčma. Letos byla opět posunuta na vyšší úroveň a všichni jsme se při ní skvěle pobavili. Na táboře jsme prožívaly i důležité dny pro světlušky a pomněnky, které se

rozhodly vydat ve stopách statečného Jonatána, který je dovedl ke slibu - ať už na světlušku, nebo skautku. Ještě před tím, než nás opustili ti nejmladší, jsme s radostí v tábořišti přivítaly rodiče, mladší sourozence a možná i budoucí tváře našeho oddílu.

Druhá polovina tábora byla sice bez etapy, to ale vůbec nevadilo. Společně jsme nahlédly do historie našeho oddílu, jak jednotliví členové vnímají smysl skautingu a co pro ně třeba znamená být součástí své družinky. Naše putování také zavítalo do kaple sv. Anny ve Zlatých Horách. Zde jsme všechny společně prožily nádherné prostředí chval. Nechyběl samozřejmě hudební doprovod. Slušnou dávku adrenalinu nám zajistila hra Hunger Games, u které jsme musely být odvážné a statečné. Musely jsme se spolehnout na svého parťáka a na ostatní v tu chvíli nemyslet. Ne příliš příznivé počasí nám také nezkazilo náladu a dokázaly jsme se zabavit i v dešti – třeba takovým volejbalem nebo aquabelami.

Konec tábora se bohužel blížil velmi rychle a nás čekal poslední důležitý program. Na ten ale bylo potřeba opravdu hodně dřeva a chrastí, takže ještě předtím nás čekalo mnoho nošení, řezání a sekání. Závěrečný oheň se povedl skvěle. Dostaly jsme každá „Diplom za...“ s nádhernou vizáží, s pár střípky našeho života v přírodě. Poslední večer jsme si všechny náramně užily – a už ten večer jsme se začaly těšit na další skautský tábor.

Rádi do našich skautských oddílů přivítáme nové členy. Během roku se scházíme na pravidelných schůzkách, kde se děti učí novým dovednostem, objevují krásy přírody, rozvíjejí kamarádství a učí se spolupracovat. Nechybí víkendové výpravy a jako vrchol roku se vydáváme na letní tábor, nejčastěji do krásných Jeseníků. Jsme oddíly s rozšířenou duchovní výchovou, ale dveře máme otevřené pro každého, kdo chce prožít dobrodružství, učit se novým dovednostem a najít skvělé společenství.

Barča

U nás v Kocourkově

Farní tábor 2025

Během nedělního odpoledne 13. července se do města Kocourkova začali sjíždět noví občané, aby společně prožili týden plný radosti, dobrodružství a nezapomenutelných zážitků.

Každé ráno se děti scházely v kostele, kde se dozvídaly o životě světě, podle kterého se po zbytek dne řídily. Dopoledne a odpoledne děti soutěžili v etapových hrách, učily se spolupracovat a zkoušely nové dovednosti.

Každý den se také městečko Kocourkov proměnilo v kulisu – ať už to byla stavba radnice nebo třeba hloubení studny. Na pořádek v Kocourkově

dohlíželi drábové, kteří hlídali, aby si někdo nepřivlastnil cizí věci a nevznikaly zbytečné konflikty.

Každý večer se všichni občané scházeli na zasedání městské rady. Zde se vyhlašovaly výsledky her, udělovaly pokuty, ale i odměny těm, kdo se jakkoli zasloužili o dobro města.

Když nastal čas odjezdu, nikomu se domů nechtělo. Jenže i kocourkovský čas má svá pravidla, a tak nadešel čas loučení. Každý si ale domů odvezl kousek Kocourkova v srdci – jako vzpomínku na chvíle, kdy svět byl trochu bláznivý, ale krásný.

Barča a Verča

Farní dovolená

První farní dovolená. Tak jsme se konečně dočkali! Celkem 40 účastníků, od 2,5letého benjamínka až po zkušeného osmdesátníka, se vydalo společně za poznáváním maďarského, ale i rakouského okolí.

V neděli jsme vyrazili v opravdu „nekřesťanskou“ hodinu – sraz byl už v 5 hodin ráno. V polospánku jsme nasedli do autobusu a první zastávkou byl krásný Velehrad, kde jsme se zúčastnili mše svaté a svěřili celý týden pod ochranu všech svatých, aby nad námi drželi bdělou hlídku. Pak už jsme se tedy doopravdy vydali na cestu. Naše oře jsme osedlali u Neziderského jezera a v ukrutném vedru se vydali směrem k Illmitzu. Tam jsme na chvíli dopřáli kolům i nohám odpočinek, abychom je pak s sebou převezli trajektem přes jezero. Až v pozdním odpoledni jsme se konečně dopravili do cíle, kterým byl jeden hotelík ve městě Šoproň. Tam nás následující týden čekaly bohaté snídaně a večere. Pro některé to byla možná jediná motivace ráno vstát.

Další dny byly nabitě. Navštívili jsme Eisenstadt s nádherným palácem, kde Joseph Haydn přes třicet let tvořil pro rod Esterházy, i rodiště Franze Liszta s památníkem obřího klavíru. Další den nás autobus vyvezl až na nejvyšší místo Burgenlandu – Geschriebenstein – a my si mohli užít chladnější lesy, kamennou rozhlednu a trochu dobrodružnější cestu dolů do historického Koszegu. V cíli jsme nabrali síly (a jednoho zatoulaného člena posádky) a pak už nám nic nebránilo skočit po hlavě do lázeňských vod v Bukfurdo.

Nezapomenutelným zážitkem byl i Fertőrákos s jeskynním muzeem/divadlem, kde jsme konečně poznali jinou teplotu než tropických třicet stupňů. Neméně krásný a ma-

jestátní byl rokokový zámek Esterházy ve Fertödu. Poslední den jsme naše oře nechali odpočívat a vydali se objevovat krásnou Šoproň, město čápů Rust i hobití vinnou uličku v Purbachu, kde jsme si na závěr dopřáli i sklenku dobrého rakouského vína.

Počasí nám prálo možná až příliš – někteří se domů vrátili s pořádnou „opalovací pa-mátkou“, která vydržela déle než suvenýry. Ale stálo to za to. Poznali jsme spoustu nádherných míst, ochutnali dobré jídlo, vyzkoušeli naši fyzickou, děkovali veřejným pitným vodám a občas i (ne)trpělivě bojovali s maďarskými číšníky. Hlavně jsme ale poznali partu skvělých lidí a společně prožili záživný, někdy náročný, ale zato nezapomenutelný týden plný smíchu. Děkujeme všem, kdo se na organizaci podíleli. Byla to skutečně pec-kovní jízda.

Maruška Machovská

K zamyšlení

V úvodu prázdninového „K zamyšlení“ jsem slíbil další texty z autobiografie „Naděje“ papeže Františka. Abych svůj slib alespoň trochu splnil, nabízím další text, tentokrát však už trochu vážněji.

Odpuštění a milosrdenství (z kapitoly „Jako větev mandloně“)

... milosrdenství je hluboce spjato s Boží milostí. Pán je věrný, protože nemůže zapřít sám sebe. Dobře to vysvětluje svatý Pavel ve Druhém listu Timoteovi: „*Ale i když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe*“ (2 Tim 2, 13). Ty můžeš Boha popřít, můžeš proti němu hřešit, ale Bůh nemůže zapřít sám sebe. On zůstává věrným.

Já si své hříchy pamatuji a stydím se za ně, ale ani tehdy mě Pán nikdy nenechal samotného, nikdy nenechá nikoho samotného.

Jsem hříšník. To je ta nejsprávnější definice. Není to jen slovní obrat, dialektická finta, literární žánr, divadelní póza. Jsem jako Matouš na Caravaggiově plátně, hříšník, na něhož Pán obrátil svůj zrak. A přesně tak jsem se vyjádřil, když se mě ptali, zda přijímám volbu být papežem. „*Peccator sum,*

sed super misericordia et infinita patientia Domini nostri Jesu Christi confisus et in spiritu penitentiae accepto.“ Jsem hříšník, spoléhám však na milosrdenství a nekonečnou trpělivost našeho Pána Ježíše Krista a v duchu pokání přijímám.

Jestli se někdo podivuje, že jsem toto pojetí vícekrát zdůraznil, tak mě na oplátku udivuje jeho údiv. Cítím se jako hříšník, jistojistě jím jsem, jsem hříšník, na něhož Pán pohlédl s milosrdenstvím. Jak jsem uvedl před vězni v káznici v Palmasole při apoštolské cestě do Bolívie v roce 2015, před vámi stojí člověk, jemuž bylo odpuštěno. Člověk, který byl a je spasen od svých četných hříchů.

Bůh na mě pohlédl s milosrdenstvím a odpustil mi.

I dnes se dopouštím chyb a hříchů a každých patnáct, dvacet dnů se zpovídám. Potřebuji prostě cítit, že Boží milosrdenství je stále se mnou.

Je třeba důvěřovat Pánu a jeho milosrdenství, které má sílu nás změnit. Vždy. A Bůh odpouští pohlazením, ne příkazem. Jestli křesťan chce vše jasné a bezpečné, pak nenajde nic. Tradice a paměť minulosti nám musí pomoci k odvaze otevřít Bohu nové obzory. „*Jsme novost,*“ psal don Mazzolari, „*i když si na ramenou neseme historii dlouhou dva tisíce let. Evangelium je novost.*“ Kdo i dnes hledá disciplinární řešení, kdo má v přehnané míře sklon k doktrinářské „jistotě“, kdo se tvrdohlavě snaží navrátit ztracenou minulost,

má statickou, regresivní vizi. Tím se víra stává ideologií, jednou z mnoha, nikoliv živou zkušeností.

Mám dogmatickou jistotu: Bůh je v životě každého člověka, Bůh je v životě každého jednotlivce. I když byl jeho život katastrofou, zničily ho neřesti, droga či cokoliv jiného, Bůh v jeho životě je. Může a musí se hledat v každém lidském životě. I když je to půda plná trnů a plevelů, vždy zbývá prostor, kde může vzejít dobré semeno. Bůh se neomezuje na uklidňování v psychologické rovině, není lékem proti úzkosti. Dělá mnohem víc, nabízí nám naději na nový život, člověk přestává být vězněm vlastní minulosti a začíná se dívat na přítomnost jinak.

Všichni jsme hříšníci. Kdybych o sobě tvrdil, že jím nejsem, byl bych nejzkaženější ze zkažených. V modlitbě k Panně Marii stojí, že je matkou „nás hříšníků“, a je to tak. Zkažených ne. Zkažených být nemůže. Neboť zkažení lidé prodají i matku, příslušnost k rodině, k národu. Učiní sobeckou, řekl bych ďábelskou, volbu, zamknou dveře zevnitř. Zavrou se a zamknou na dva západy. Zkažený si nepřizná, že je hříšník, nemá jeho pokoru, nikdy za nic nemůže, necítí vinu. Neschopnost cítit vinu je vážná a rozšířená choroba, především v dnešní době. Nemoc, která nahání strach. Matouš, výběrčí daní, z něhož Kristus udělal apoštola a změnil mu srdce i jméno, byl zrádce vlasti a hříšník, ne však zkažený. Nezavřel zcela dveře. Stačí jen škvíra, aby Bůh mohl vstoupit, a u mě to Jeho milosrdenství udělalo.

Papež František

Vítám všechny čtenáře Cesty, a nejen je, z dovolené nebo prázdnin a přeji dobré vykročení do dalšího školního, studijního nebo pracovního roku.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Papež František. *Naděje: autobiografie*. Vydala Euromedia Group, a. s., v edici Universum, v roce 2025, str. 125–127.

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na měsíc září: Všechna setkání začínají vždy v úterý v 16.00 v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4 v domě U Svaté Anežky, pokud není uveden jiný čas nebo jiné místo.

- 9. 9. Přednáška P. Jana Larische, Th.D., na téma „Fenomén Svatého jubilejního roku v katolické církvi“. Akce proběhne ve stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici.
- 16. 9. Pouť zájezd do Fulneku. Přihlášky posílejte na tel.: +420 723 292 695 (Zdislava Sovadinová) nebo na email: zdislavasovadinova@seznam.cz.
- 23. 9. Uskuteční se komentovaná prohlídka výstavy „Ještě jsme ve válce“. Začátek v 16 hodin v Obecním domě na Ostrožné ulici.

Za Klub sv. Anežky Zdislava Sovadinová

Knižní tipy

Křížové cesty v Čechách a na Moravě

Jiří Mikulec a kol.

Věděli jste, že na křížové cesty mívali monopol františkáni? Že některé poutnické komplexy se stavěly tak, aby na přesný počet kroků odpovídaly jednotlivé prvky konkrétním místům v Jeruzalémě? Že ne všechny cesty mají přesně 14 zastavení?

Tyto a další informace se dozvíte v nové, velkoryse pojaté publikaci z edice Průvodce od nakladatelství Academia. Na křídovém papíře a se spoustou fotografií rozebírá fenomén křížových cest. V úvodu nás s nimi seznamuje jako s pozoruhodným historickým a uměleckým fenoménem, ukazuje jejich místo v náboženském a kulturním životě od 17. století do současnosti.

Hlavní přínos ale spočívá v podrobném zmapování více než sta konkrétních významnějších křížových cest v České republice. Jedná se o reprezentativní výběr, který zahrnuje především ty památkově chráněné. Ke každé cestě jsou uvedeny historické údaje o jejím vzniku, popis současného stavu, její přístupnost, případně legendy a pověsti s ní spojené.

Z naší diecéze se do výběru dostaly: Travná, Cvilín, Uhlířský vrch, Ruda u Rýmařova, Moravský Beroun, Hradec n. M., Příbor, Petřvald a Nový Jičín-Štramberk.

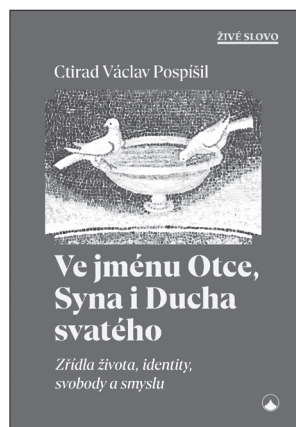
Kniha potěší každého cestovatele, poutníka, milovníka umění a historie. Hlavně ale ukazuje, jak je křesťanská víra s naší zemí hluboce spjatá a jak se staletí víry našich předků propjaly i do české krajiny.

(Vydala Academia, 448 stran)

Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého Zřídla života, identity, svobody a smyslu *Ctírad Václav Pospíšil*

Poslední kniha profesora dogmatiky Ctírada V. Pospíšíla se zabývá naším mluvením a rozmlouváním o Bohu Otci, Synu a Duchu svatém. A také humorem, který souvisí s pojednáním o Duchu svatém.

Autor zde, obdobně jako v jiných svých dílech, klade důraz na to, jaký význam má systematická teologie pro zdravou spiritualitu a životní praxi. Nejde mu tolik o to, abychom si rozšiřovali teoretické poznatky, jako spíše o to, abychom se nechali uchvátit, proměňovat a přetvářet mystériem trojjediného Boha. To se děje zejména otevíráním

se Duchu svatému, který nás uvádí do vnitrobožského života Otce a Syna – do tajemství Trojice a vtěleného Slova.

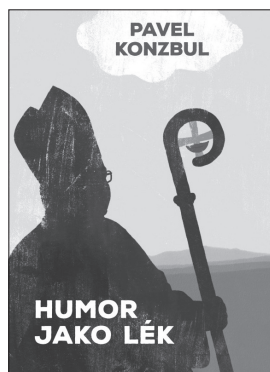
V knížce se propojují témata teologická a spirituální, zasazená do kulturního kontextu naší země. Čtivý, místy až strhující text je přístupný širšímu okruhu přemýšlivých čtenářů. Závěrečný oddíl a přílohy nás přesvědčují o tom, že humor je nakonec vrcholným projevem svobody Ducha svatého.

Profesor Pospíšil trpěl vážnou nemocí a letos na jaře zemřel. Když psal tuto knihu, věděl, že je poslední, a snad proto si dovolil být místy velmi osobní (tak si ho ostatně pamatují i mnozí jeho studenti) a nebál se zařadit i různé osobní postřehy, někdy vyložené anekdoty. Proto by bylo velkou chybou u čtení této knihy vynechávat poznámky.

Vyloženou perlou jsou ale přílohy *Theologia spiritualis* a *Theologia Fumi*, ve kterých si s vážnou tváří dělá legraci z teologických traktátů, když v nich obhazuje své oblíbené zlovyky (kouření a alkohol).

Vychází i jako e-kniha.

(Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 152 stran)

Humor jako lék

Pavel Konzbul

Brněnský biskup Pavel je kromě jiného známý i jako vtipálek. Jeho facebookový profil mezi příspěvky s duchovní tematikou a informacemi z diecéze obsahuje mnoho příspěvků, při jejichž čtení vám zacukají koutky.

V krátké knížečce se na humor podíval i z teoretické a teologické stránky. Nezůstal samozřejmě ale jen u toho a dílo je proloženo ukázkami:

V 19. století žil v Římě jeden kapucín, který byl proslulým jedlíkem. Tím se proslavil natolik, že se pověst o něm dostala až k papeži. Ten ho pozval na oběd a řekl kuchaři, aby uvařil oběd pro pět osob, ale prostřel jen pro dvě. Kapucín přišel, usedl a před papežem bez potíží zhltnul čtyři porce. Na konci oběda se ho papež zeptal, jak mu chutnalo. Kapucín si s uspokojením utřel pusku a odpověděl. „Svatý otče, bylo to tak, jak to mám rád: jídla bylo málo, ale bylo dobré.“

Jeden kněz se zeptal otce Avellina: „Jak dlouho mám hovořit s nemocným?“ „Budte vždy stručný,“ odpověděl otec Avellino. „Má to dvě výhody. Pokud nemocného zaujmete, s radostí vás uvidí i příště. Pokud ho nudíte, jeho trápení bude kratší.“

Mimo jiné se kniha zabývá i slavnou otázkou, zda se Ježíš někdy smál, když o tom v Bibli není žádná zmínka. Nechybí ukázky z židovského humoru, příklady z vtipů řeckých, příběhy o světcích a úsměvné historky ze života papežů.

(Vydala Cesta, 88 stran)

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Otevřené srdce

Dnes je na faře první hodina náboženství. Ivanka se těší nejenom na zajímavou hodinu, ale také na Elišku. Čtyři roky spolu tady seděly a samozřejmě budou spolu v lavici i letos.

Přichází pan farář, všechny děti vítá, ale Eliška tu ještě není. Nestalo se jí něco? Vždycky chodí zavčas, většinou mezi prvními.

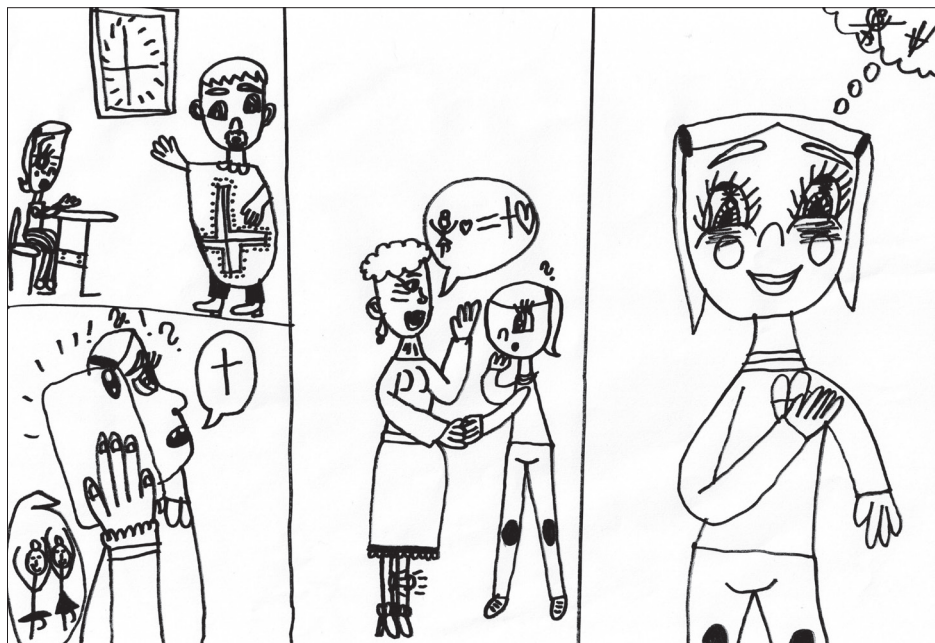
Po společné modlitbě kontroluje kněz docházku, ale Elišku nezmiňuje.

Ivanka se hlásí. „Pane faráři, nečetl jste...“

Kněz ji nenechá domluvit a hned smutným hlasem oznamuje: „Eliška se do náboženství nepřihlásila.“

„Proč?“ nechápe Ivanka.

„Má balet, dala mu přednost. Snažil jsem se jí vysvětlit, že Pán Ježíš je víc než balet. Ale zlobila se za to na mě ona i její maminka.“

Ivanka je z toho zdrcená. A hned po skončení výuky kamarádce mobilem volá. Dozvídá se to, co jí už řekl pan farář. Navíc ji Eliška přemlouvá: „Odhlásila se nám jedna holka. Podej přihlášku, určitě tě vezmou. A bude z tebe super baletka.“

Ivance se z toho zatočí hlava. Být baletkou? To by bylo úžasné. Vloni byli se třídou na baletu v divadle a baletky se jí moc líbily. A teď by mohla být jedna z nich.

Eliška poznává, že její slova zabrala. Proto se hned nabízí: „Řeknu o tobě paní učitelce, přijď se příště ukázat.“

Ivanka je zmatená. Nic slibovat nechce, ale do baletu by strašně ráda chodila. Nakonec ze sebe vysouká: „Domluví se s maminkou.“

„Musíš ji přesvědčit, je to jenom na tobě,“ končí hovor Eliška a Ivanka se nezmůže ani na pozdrav.

Jde domů a představuje si sama sebe, jak tančí v piruetách v baletních cvičkách. Mamince pak nadšeně sděluje, jaké je to být baletkou. A že teď má jedinečnou šanci.

„A to bys nechodila do náboženství?“

„Učila bych se doma,“ odpovídá hned Ivanka.

„Uvidíme, co na to řekne tatínek,“ ukončuje rozhovor maminka a jde pověsit prádlo.

Ivanka ví, že s tatínkem neuspěje. Potřebuje spojence. Běží za babičkou. Ta bude na mé straně a tatínek na ni dá.

Překvapené babičce vysype všechno o baletu i o své šanci. „Babi, záleží jenom na tobě. Tatínek udělá to, co ty řekneš.“

Stará žena zprvu nic neříká. Pak se podívá na své nohy a říká: „Mám špatné klouby, půjdu na operaci. Myslela jsem, že mi budeš pomáhat. Ale s tím baletem to nepůjde dohromady.“

„Budu ti pomáhat, neboj se, babi. To nemá s baletem nic společného.“

„Abys mi mohla pomáhat, potřebuješ široké srdce. A takové srdce otevřené lásce utváří jenom Ježíš. Ale ty ho zradíš. Balet ti zúží srdce a budeš vidět jenom sebe a své úspěchy.“

Dál už babička neříká nic. Jenom vnučku pohladí a říká: „Já ti v ničem bránit nebudu.“

Ivanka odchází a ruku si pokládá na srdce. Najednou je rozhodnuta. Ježíše nezradí a babičku také ne. Chce mít široké srdce, otevřené pro druhé. Teď zvláště pro babičku, která na její lásku spoléhá.

jáhen Josef Janšta, ilustrace Majda Řeháková

Centrum pro rodinu – středisko Opava

Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;

e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;

internetové stránky: www.prorodiny.cz;

osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.

Nový odpolední cyklus setkávání pro ženy v Opavě

Tento cyklus setkávání pro ženy nese název: *Být sama sebou.*

První setkání se uskuteční **v pondělí 29. září** od 17.30 v pastoračním středisku minoritského kláštera v Opavě.

Téma: *Hagar – opuštěná a andělem chráněná*. Lektorka celého cyklu: Mgr. Katarína Dubělčíková (pracovnice Centra pro rodinu, přednáší a poskytuje mediace a konzultace jak pro páry, tak pro jednotlivce)

Cena: 200 Kč

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Podzimní kurz biblických a židovských tanců v Opavě od 1.10.–10. 12. 2025

Podzimní kurz je určen ženám, které už mají aspoň malé základy těchto tanců. Skládá se z deseti lekcí, které budou probíhat **vždy ve středu od 18.00 do 20.00** v Církevní základní škole svaté Ludmily v Opavě-Jaktaři.

Cena celého kurzu je 1000 Kč. Lektorka: Gita Vyleťalová

Přihlášky a informace: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Jednodenní duchovní obnova pro ženy v Opavě

Obnova se uskuteční **v sobotu 11. října** od 9.00 do 17.00 v prostorách kláštera Marianum.

Téma: *Blahoslavenství, smysl a cíl duchovního života* (P. Vítězslav Řehulka).

Program: Přednášky, povídání ve skupinkách, mše svatá, možnost svátosti smíření, v ceně je občerstvení a oběd

Cena: 400 Kč

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Jana Dostálová

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Ohlédnutí za prázdninami

Hudební tábor

Letošní 11. ročník hudebního tábora se nesl ve znamení živlů, kterými jsou země, oheň, voda a vzduch. Při ranní modlitbě jsme si připomněli důležitost jednotlivých živlů a jejich vzájemné propojení. Nejvíce jsme si užili vody, protože nám docela přšelo. Vzali jsme to pozitivně a o to více jsme trénovali zpívání. Nechyběly také společné hry a soutěže. Projevil se v nás také nebývalý talent při vyrábění. Vytvořili jsme si pomůcky na náš závěrečný koncert. Nacvičili jsme písně z filmu *Lotrando a Zubejda*, lidovky i písně křesťanské. V pátek se sál ve škole naplnil k prasknutí, nervozita opadla a my jsme si závěrečný koncert pro rodiče, prarodiče, sourozence a přátele náramně užili. Píseň *Ví se o slepici*, kterou jsme doprovázeli na kastaněty, nám zněla ještě i po táboře dlouho v uších.

Za hudební tábor Jana Larischová

Řemeslný tábor

Řemeslný tábor je jeden z nejoblíbenějších nejen proto, že se spolu hodně nasmějeme, ale hlavně toho spolu spoustu vytvoříme. Společně s dětmi pronikáme do kouzel nejrůznějších řemesel, a to i do takových, se kterými se děti tak jednoduše nepotkají. Aby toho nebylo málo, všechny vedlejší i hlavní aktivity jsme provázali tématem Cirkus. Děti i my se těšíme zase na příští rok.

Za řemeslný tábor Marie Černá

Fotografický

Tak jako každoročně i letos probíhal od 21. 7. do 25. 7. příměstský fotografický tábor, tentokrát již 8. ročník. Tábora se zúčastnilo celkem devět dětí, letos spíše z nižších ročníků (4. třída)

Během týdne si děti vyzkoušely všechny fotografické žánry od makra, portrétu, krajiny, focení živých zvířat až po práci v profesionálním foto studiu, které bylo velmi oblíbené především u děvčat.

V průběhu tábora jsme uskutečnili dvě celodenní foto výpravy - Arboretum a botanická zahrada v Novém Dvoře a výprava do ZOO Ostrava. V Arboretu je nepřeberná možnost focení květin a rostlin, ale i živých zvířat v zoo koutku v horní části zahrady. Vyzkoušeli jsme si focení portrétu v levandulovém lánu i skupinové focení na samospoušť.

Přes malou komplikaci se stravováním – školní kuchyň byla v tomto týdnu v rekonstrukci – se nakonec tato nevýhoda stala spíše výhodou. On totiž takový kuřecí řízek s hranolky a kečupem nebo pizza z pekárny je velmi dobrá alternativa školní kuchyně. Přestože děti byly spíše menší, byly naopak velmi šikovné a závěrečná prezentace z prací připravená pro rodiče a prarodiče sklidila velký potlesk. A nejedna fotka by obstála i u odborné kritiky. Po prázdninách si všichni účastníci fototábora ještě odnesou vlastní fotografie na velkém formátu z profesionálního fotolabu z Prahy.

Těšíme se na příští prázdniny a přejeme všem „Dobré světlo“.

Za fototábor Jiří Řeháček

Šikulové

Druhý srpnový týden se dveře opavské pobočky Církevní základní školy svatě Ludmily otevřely pro skupinku dětí a jejich vedoucí, kteří se rozhodli strávit jeden prázdninový týden tvořením, vyráběním a malováním. Hned první den si děti vyzkoušely batikování triček. Všichni s úžasem a plni překvapení sledovali, co dokáže batikovací barva vykouzlit na obyčejném bílém tričku. Tato táborová trička rozzářila naši společnou závěrečnou fotku. Táborníci mohli svou fantazii a tvořivé ruce využít např. při výrobě ponožkových loutek, zdobení hrnečků, šití polštářků, výrobě mýdel nebo malé hračky z dřevě-

ných krychliček. Děti si také prošly společnou šipkovanou, která je zavedla ke kapli na sv. Anně a byla zakončena sladkou odměnou. Počasí nám dopřálo krásné letní teploty, a tak si děti užívaly také vodní hrátky na školní zahradě plnými doušky. Celý tábor byl zakončen závěrečnou vernisáží, kde děti svým blízkým s nadšením ukazovaly vše, co za celý týden vyrobily. Děti i vedoucí se koncem týdne rozcházelí do svých domovů plni krásných vzpomínek na společně strávený týden.

Za šilulácký tábor Barbora Černínová

Sportovní

Od 11. do 15. srpna proběhl v Církevní základní škole svatě Ludmily v Hradci nad Moravicí sportovní tábor pro děti z druhých až pátých tříd. Každý den od 8 do 16 hodin čekal účastníky pestrý program plný pohybu, her a dobrodružství.

Hned v pondělí si děti vyzkoušely různé sportovní aktivity od fotbalu přes volejbal až po trénink taekwonda. Úterý patřilo vodním radovánkám při plaveckém dopoledni na hradeckém koupališti. Středa byla dobrodružná: pěšky jsem se vydali z hradu Vikštejn do kempu v Podhradí, tam se jsme pluli na kánoí, hráli plážový volejbal a výlet zakončili opékáním špekáčků. Ve čtvrtek se děti projely na koloběžkách a vydaly se na putování podél řeky. Celý týden vyvrcholil v pátek sportovní olympiádou, kde nechyběla zdravá soutěživost ani radost z pohybu.

Tábor přinesl dětem nejen nové sportovní zážitky, ale také spoustu přátelství, úsměvů a nezapomenutelných letních vzpomínek. Děkuji všem dětem za jejich přístup, za prožívání společných chvil, mým asistentům Matymu, Viki a Zuzce za láskyplný přístup k dětem a paním kuchařkám, že nás nenechaly hladý, a v neposlední řadě panu řediteli Tomášovi, že na nás erudovaně dohlížel.

Za sportovní tábor Lukáš Pracný

Z pohádky do pohádky

V týdnu od 18. do 22. srpna se ve škole v Jaktari scházelo 21 dětí ve věku od 6 do 13 let, aby si spolu užily nejen spoustu zábavy a letních radovánek při cestování a poznávání okolí školy, ale také aby si procvičily a zdokonalily své řečové i komunikační dovednosti. Velikou pestrostí her a dalších aktivit jim tyto dovednosti pomáhaly rozvíjet studentky speciální pedagogiky a logopedie Slezské univerzity. Všichni spolu strávili krásný prázdninový čas.

Za pohádkový tábor Marie Šoltisová

Zahájení školního roku

Letošní školní rok je v Hradci nad Moravicí už v pořadí 33. a v Opavě-Jaktari 22. Všichni pracovníci školy jsme se sešli v přípravném týdnu na duchovní obnově, kde jsme se za celý školní rok i děti společně modlili a prožili mši svatou s naším novým školním kaplanem, otcem Vojtěchem Žvakem.

Těšíme se na děti a na to, jak celý rok společně prožijeme.

Jana Larischová

Charita Opava

**Charita
Opava**

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Sportovní den pro hospic bude zábava pro celou rodinu

Originální pohled do života lidí a sportovců s handicapem připravila na sobotu 13. září 2025 pro širokou veřejnost Charita Opava společně s Okresním fotbalovým svazem Opava. Inspirativní rodinné dopoledne plné zábavy a netradičních sportovních disciplín proběhne od 9 do 13 hodin na fotbalovém hřišti v Opavě-Kylešovicích pod názvem Sportovní den pro hospic.

Cílem tohoto benefičního setkání je získat finance pro mobilní hospic Pokojný přístav, oceňovanou terénní službu Charity Opava určenou vážně nemocným lidem v závěru jejich života. Záštitu nad celou benefiční akcí převzal předseda Sdružení obcí Hlučínska Herbert Pavera, vstup je zdarma. „*Srdečně zveme,*“ vzkazují pořadatelé.

Spojku nově najdete v centru Opavy

Dosud museli lidé se zrakovým handicapem či mentálním znevýhodněním, kteří využívají služby střediska sociální rehabilitace Spojka, dojíždět až do Vlaštic. To se teď

změní. Spojka, které pomáhá lidem s uvedenými handicapy posílit samostatnost a sebevědomí při začlenění do běžného života, slavnostně otevře 11. září v 10 hodin na Kolářské ulici č. 11 naproti kinu Mír zbrusu nové kontaktní pracoviště.

Díky otevření nového pracoviště v samém centru města Opavy v blízkosti zastávek MHD se nejen zjednoduší provoz stávajícím uživatelům, ale služba se přiblíží dalším zájemcům, pro které bylo dojíždění do Vlastoviček náročné či nemožné. Kontaktní stanoviště je díky umístění v přízemí budovy jednoduše dostupné, vchod je navíc pro snadnější orientaci osob se zrakovým handicapem opatřen hlasovým majáčkem. Otevřeno zde bude pravidelně každou středu od 8 do 12 hodin a od 13 do 15.30 hodin, další dny pak podle potřeb a požadavků klientů. Pracoviště bude sloužit také jako důležitý informační a podpůrný bod pro rodiny a blízké osob se zdravotním znevýhodněním.

Služby sociální prevence střediska Spojka jsou poskytovány bezplatně a vycházejí z individuálních potřeb každého klienta. Zájemci o službu mohou získat více informací na webových stránkách Charity Opava www.charitaopava.cz nebo nás rovnou kontaktovat na telefonních číslech 605 037 826 a 733 517 293.

Přijďte se podívat na pohodu do Mravenečku

Novou zrekonstruovanou koupelnou se kromě jiného budou moci pochlubit za městnanci a klienti denního stacionáře Mraveneček na Dni otevřených dveří ve čtvrtek 25. září.

Do sídla Mravenečku na Neumannově ulici č. 3 v Opavě jsou zváni od 8 do 14 hodin jak zájemci o služby tohoto střediska Charity Opava, tak všichni, kteří by měli zájem blíže poznat běžný provoz stacionáře. Seznámit se dále budete moci například s Montessori pomůckami, metodami alternativní komunikace, bazální stimulací, rehabilitačním cvičením či arteterapií.

Mraveneček poskytuje ambulantní služby lidem s kombinovaným a mentálním postižením z Opavy a okolí. Stacionář tím zároveň nabízí úlevu rodinám pečujícím o tyto osoby, které získají prostor na oddych a načerpání nových sil.

Charita zve na Den otevřených dveří do Vlašoviček

Den otevřených dveří se uskuteční v pondělí 29. září v Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovičkách u Opavy. K vidění budou prostory hned dvou zde sídlících středisek Charity Opava, tedy Vlaštovky a Spojky.

Vlaštovka a Spojka slouží jako chráněné bydlení a sociální rehabilitace lidem s těžkým zrakovým postižením nebo lehkým mentálním znevýhodněním. Komentované prohlídky budovy bývalého kláštera z roku 1917 budou probíhat od 8 do 16.30 hodin a jejich součástí bude také ukázka zajímavých kompenzačních pomůcek pro nevidomé a také drobné občerstvení. Větší skupinky nad deset osob, například školní třídy, prosí pořadatelé, aby se přihlásili předem u vedoucí Vlaštovky Zuzany Janků na tel. čísle 733 741 793 či e-mailu janku@charitaopava.cz.

**CHARITNÍ
ZDRAVOTNÍ PÉČE**

Dále pod názvem Charitní zdravotní péče

Charitní zdravotní péče. To je nový název střediska Charity Opava dosud vystupujícího pod názvem Charitní ošetrovatelská péče.

Nový název lépe vystihuje charakter tohoto charitního střediska, které přináší vysoce profesionální zdravotní péči zajišťovanou kvalifikovanými zdravotními sestrami. Charitní zdravotní péče poskytuje dohromady s mobilním hospicem Pokojný přístav a Charitní pečovatelskou službou velmi oceňované a vzájemně se doplňující terénní služby přímo v domácím prostředí klientů.

Charita opět vyrobila dárkové dřevěné vstupenky na Slunovrat

Do prodeje jdou dřevěné vánoční dárkové vstupenky na festival Slunovrat 2026, o jejichž podobu se zasadil dvorní grafik Slunovratu Aleš Fulín, vypálily na speciálním laseru Chráněné dílny Charity Opava. Číslované vstupenky stojí 1.090 Kč a zakoupíte je ve Sluně, v opavské prodejně Kosmas a také v prodejně VAMA u Václava Müllera. Rovněž si o ně můžete napsat na adresu renata.hoffmannova@festivalslunovrat.cz. V případě těchto dárkových vstupenek platí slevy ISIC i množstevní slevy 5+1 zdarma či 8+2 zdarma.

Benefiční koncert na podporu charitního hospice

Benefiční koncert pro mobilní hospic Charity Opava Pokojný přístav se uskuteční ve středu 1. října v kostele Narození Panny Marie ve Stěbořicích. Na podporu hospice

zde vystoupí pěvecký sbor G.ola ze Suchých Lazců, který jako hosté doprovodí zpěvem MUDr. Kateřina Šprochová Firleyová a hrou na varhany MUDr. Pavel Štěpánek.

Provoz Pokojného přístavu, který ročně doprovodí na poslední cestě v domácím prostředí až 230 lidí, je finančně velmi náročný. Díky podpoře dárců mohou zdravotní sestry klientům hospice například aplikovat účinné, ale poměrně drahé tisíce léky, které zdravotní pojišťovny neproplácí.

Vstupné na koncert, který začíná v 17 hodin, je dobrovolné, přičemž celý výtěžek bude věnován na podporu charitního mobilního hospice.

Charita Opava

Výuka náboženství ve školním roce 2025/26

Výuka ve farnosti Panny Marie (výuka začne ve čtvrtek 18. září)			
Čtvrtek	15.00–15.45	1. a 2. třída	Učebna kostela sv. Vojtěcha (Dolní náměstí)
	15.00–15.45	3. třída (<i>příprava na 1. svaté přijímání</i>)	Fara (Almužnická 2)
	16.00–16.45	8. a 9. třída	Fara (Almužnická 2)
	Scholka: pro děti od 3 do 10 let, od 16 ⁰⁰ na faře (Almužnická 2).		
Pátek	15.00–15.45	4. a 5. třída	Učebna kostela sv. Vojtěcha (Dolní náměstí)
	15.00–15.45	6. a 7. třída	Fara (Almužnická 2)
	Farní klub: pro děti od 4. do 9. třídy ZŠ, od 16 ⁰⁰ na faře (Almužnická 2).		

Výuka ve farnosti Sv. Ducha (výuka bude zahájena v pondělí 8. září)			
Pondělí	14.30–15.15	2. a 3. třída (<i>1. rok přípravy na 1. sv. přijímání</i>)	Pastorační středisko minoritského kláštera, 1. patro (Masarykova třída)
	15.20–16.05	4. a 5. třída	
	16.15–17.00	6.–9. třída	

Kostel sv. Janů

***Mši sv. v kostele sv. Janů bude sloužit
o. Jan Czudek***

V kostele sv. Janů pokračuje tradice slavení mši svatých vždy první neděli v měsíci.

V neděli 7. září bude v 11 hodin mši sv. sloužit bývalý opavský děkan, dnes generální vikář ostravsko-opavské diecéze Jan Czudek. O měsíc později, konkrétně v neděli 5. října, se na mši sv. můžete setkat s o. Víťou Řehulkou.

David Kraus s Ivo Mludkem na téma média

Zpěvák a herec David Kraus bude ve čtvrtek 11. září 2025 v kostele sv. Janů v Opavě natáčet další díl svého podcastu.

Tentokrát bude hovořit s publicistou Ivo Mludkem na téma „*Média a informace v době postpravdivé*“. Veřejné natáčení podcastu, které začne v 18 hodin, se uskuteční v rámci cyklu Večery se Slunovratem. Vstupné je dobrovolné, výtěžek bude použit na opravy kostela sv. Janů, o který se od roku 2019 stará Spolek kostela sv. Janů. Srdečně zveme!

Spolek Kostela sv. Janů

Oznámení

Bohoslužby v konkatedrále

jsou od pondělí 1. září v pracovní dny opět v 6 a v 7 hodin.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- **Konkatedrála Panny Marie – každý čtvrtek** od 16 do 19 hodin tichá adorace s možností přijmout svátost smíření v kapli sv. Anny (popř. v sakristii).
- **Kostel sv. Vojtěcha – každý pátek** od 17 hodin do začátku mše svaté tichá adorace s možností přijmout svátost smíření. **První pátek v měsíci** je po mši svaté adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci

Páně; **třetí pátek v měsíci** adorace s Korkou k Božímu milosrdenství.

- **Kostel Sv. Ducha – každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin. Po mši svaté v 8 hodin: **každý první pátek v měsíci** litanie k Srdci Ježíšovu a úkon zasvěcení lidstva; **první sobota v měsíci** výstav Nejsvětější svátosti, modlitba růžence a patnáctiminutové rozjímání o růžencovém tajemství.
- **Kaple Božského Srdce Páně (Marianum) – první pátek v měsíci** tichá adorace od 17.20 do začátku mše svaté, která je v 18 hodin.

Modlitební skupina o. Pia

se setká v **pátek 12. září** v kostele sv. Vojtěcha. Začátek setkání v 16.30 v sakristii, od 17 hodin eucharistická adorace, modlitba růžence, požehnání, příležitost ke svátosti smíření a v 18 hodin mše svatá.

Modlitba se zpěvy Taizé

bude v **sobotu 27. září** v kostele sv. Vojtěcha od 19 hodin.

Fatimská pobožnost

bude v kostele Svatého Ducha v **sobotu 13. září**, začne v 7.15 modlitbou růžence, v 8 hodin je mše svatá, po ní litanie a průvod se sochou Panny Marie.

Věž kostela sv. Hedviky

bude zpřístupněna v **neděli 21. září** od 15 do 18 hodin.

Mše svaté v německém jazyce

budou slouženy od 11. září do konce října **každý čtvrtek** v 18.15 v kapli *Povýšení sv. Kříže*.

Jubileum v Marianu

V **sobotu 4. října** oslaví v kapli Božského Srdce Páně (*Marianum*) mši svatou v 10.30 150 let výročí zasvěcení Dcer Božské Lásky Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a 155 let příchodu sester do Opavy. **Tento den (sobota) nebude v Marianu v 18.00 mše svatá.**

Intence na mše svaté

se zapisují **průběžně po celý rok** v sakristii kostela, ve kterém si přejete sloužit mši svatou, kdykoliv přede mší svatou nebo po ní.

Nejbližší plánované sbírky

- **Neděle 14. září** – sbírka na církevní školy (ve všech kostelech naší diecéze).

- **Neděle 21. září** – sbírka na opravy (v kostelech farnosti Panny Marie).
-

Informace na webových stránkách

- Program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na stránkách dcm.doo.cz.
 - Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách www.farnostopava.cz.
 - Informace o dění **ve farnosti Svatého Ducha** najdete na webových stránkách opava.minorite.cz.
 - Informace o dění **ve farnosti Opava-Kateřinky a Opava-Jaktař** najdete na webových stránkách www.farnostjaktar.cz.
 - Informace o dění **ve farnosti Opava-Kylešovice** najdete na webových stránkách farnostkylesovice.cz.
-

Poutní místo Cvilín u Krnova

- **Sobota 13. září** – *Slavnost Povýšení sv. Kříže*. Ve 14.00 přednáška o. Vojtěcha Kodeta OCarm., v 15.00 hodin Korunka k Božímu milosrdenství, v 15.30 přednáška o. Vojtěcha Kodeta OCarm., v 16.20 pobožnost křížové cesty, v 17 hodin mše svatá, po ní individuální požehnání ostatky sv. Kříže, od 18.30 do 20.00 adorace a svátostné požehnání.
- **Neděle 14. září** – *Slavnost Panny Marie Sedmiboletné*. Mše svaté v 8.30, v 10.30 (hlavní poutní mše svatá) a v 15 hodin (mše v polském jazyce). Ve 12 hodin svátostné požehnání.
- **Neděle 28. září** – *Pouť ke cti sv. Václava*. Mše svatá v 10 hodin.
- **Pondělí 29. září** – *Pouť ke cti sv. Archanđelů*. Mše svatá v 17 hodin.
- **Pátek 3. října** – *Děkanátní den naděje krnovského a bruntálského děkanátu*. Od 16.00 do 16.30 adorace a svátost smíření, 16.30–17.30 katecheze a v 18 hodin mše

svatá (hlavní celebrant Mons. Martin David). Po mši beseda s biskupem.

• **Sobota 4. října** – *Slavnost sv. Františka z Assisi*. Mše svatá v 10 hodin.

• **Neděle 4. října** – *Růžencová pouť*. Mše svatá v 10 hodin.

Kontakt: Rektor kostela P. Sebastian Gruca, OFMConv., Výletní 3, 794 01 Krnov, tel.: 732 664 763; email: cvilin@minorite.cz; web: <http://kostelcvilin.cz>, na těchto webových stránkách naleznete přehled poutí na rok 2025.

Exercicie

• **Pátek 3. 10. až neděle 5. 10. (Hostýn)**
Duchovní zastavení pro širokou veřejnost

hnutí fokoláre

• **Pátek 3. 10. až neděle 5. 10. (Velehrad)**
Duchovní obnova pro všechny

P. Marián Pospěcha

• **Neděle 12. 10. až pátek 17. 10.**

(Velehrad)

Kněžské exercicie

P. Vojtěch Kodet, OCarm.

• **Neděle 12. 10. až středa 15. 10.**

(Hostýn)

Duchovní pobyt pro seniory

P. Jan Mach

• **Pátek 17. 10. až neděle 19. 10. (Hostýn)**

Duchovní obnova pro manžele

br. Felix Mária Žiška, OFM

• **Neděle 19. 10. až pátek 24. 10. (Velehrad)**

Kněžské exercicie

P. Jan Szkandera

• **Pátek 31. 10. až neděle 2. 11. (Hostýn)**
Seminář „Duchovní boj“

Václav Čáp

• **Neděle 2. 11. až pátek 7. 11. (Velehrad)**
Kněžské exercicie

P. Vojtěch Kodet, OCarm.

Informace o duchovních cvičeních, včetně kontaktních údajů na exerciční domy, získáte na webu www.exercicie.cz, kde se také můžete přihlásit.

Prosebné a významné dny

• **Pátek 5. září** – první pátek v měsíci;

• **pondělí 8. září** – Mezinárodní den gramotnosti;

• **neděle 14. září** – svátek *Povýšení svatého Kříže*;

• **úterý 16. září** – Den církevních škol;

• **neděle 21. září** – Mezinárodní den míru;

• **úterý 23. září** – Mezinárodní den neslyšících;

• **sobota 27. září** – Den charity;

• **neděle 28. září** – *slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa* (doporučený svátek);

• **pondělí 29. září** – *svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů*.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Webové stránky farnosti Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 32., dvojčíslo 9, náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 5. 10. 2025, uzávěrka 14. 9. 2025